

Iraz

Canımın yandığı yərə
Gözlərini dikib durma.
Sırrımın günahları var.
Nə vaxt ağlının yanında olsam
Ürəyimdə bir üsyan başlar.

Yenə də incimə
Və üzümə söylə
Niyə getdin?!

Susqun bir cənazə kimi
Anlada bilmərəm itirdiklərimi.

Məni düşünməyə qoyma, Iraz
Sən cümlələrə sığmazsan.
Canımı varlığına bağışladım,
Məni öldürmədən anlamalısan.

Sən hər gülümsəyəndə
Həyat məni məhv edir.
Könlümün sahillərindən köhnə bir gəmi
Sənə doğru hey üzər.
Sən bunu bilməzsən, Iraz
Mənim qanım sənə doğular,
Məndə dövr edir...

Yenə də incimə
Və üzümə söylə
Niyə getdin?!

Ağrıya öyrətmə

Hələ yox...
Başımı götürüb gedə bilmirəm yoxluğundan,
Sahillərə çıxara bilmirəm huzur gəmilərini.
Uşaq tərəflərim boş təsəllilərə fit çalırkən,
Bu qanadı qırıq təbəssümlərə güvənə bilmirəm, ana.

Belə məğlub olmaq yox,
Keçəcək bu küskün sıxıntı.
Səbrlə ovuclarıma söylədiklərim var,
Sözlərim çirklənməmiş dua qapılarında .
Tutacaq əllərimdən varlığının yorğun pıçılıtları,
Məğlubluğun soyuq üzünü yenəcək ümidlərim var.

İndidən gizlənməyə yer axtarır ürəyim,
Harada gizlənsəm, yaxalanıram, ana.
Ürəyimin sarı siminə toxunur sızılıtlar,
İçim yanğın yeri, çölüm buz bağlanmış...
Yox, yox, hələ hazır deyiləm.

Qucağına düşdüyüm an qədər təmiz,
Bu quş ürəyimin çırpınısları.

Hələ etiraf edə bilmirəm,
Yerinə kimisə qoymağın
Özümü aldatmaq olduğunu.
Ağrıdan qaçış rəsmləri bunlar
Gerçəklə xəyal arası, səssiz və dərin.
Ağısı var hər hücrəmdə tükənən çarələrin
Hələ vaxtı deyil bu amansız vıdanın,
Hələ yox, ana!
Nə olar, məni belə əli ürəyində qoyub getmə,
Qorxuram, ana,
Bu qorxaq qəlbimi ağrıya öyrətmə...

Evli olaq artıq

Yığılırdı bu kirayə zəhrimar məni cana,
Getdim yaxınlıqdakı əmlakçının yanına.

Kişi bəxt qapısını mənimçün araladı,
Əlindəki evləri öyrək sıraladı.

Təcrübəsi bir xeyli rahatlatdı içimi,
Yox etdi qayğıları özgüvənli seçimi.

Dedi: Tam sizə görə şahənə bir evim var,
İçinən ən azından iyirmi beş nəfər sığar.

Sonra inandırmaqçün şəkilləri göstərdi,
Şübhəm dağılsın deyə, uzaqdan nişan verdi.

Elə həyəcanlandım, dalbadal dedim "oley",
Çox qoribə duyğuydu, evlənmək kimi bir şey.

Necə oldu, bilmədim, bir də gördüm bankdayam,
Çıxarib verdim pulu, arxama da baxmadan.

Mən bir az tələskənəm, yoxsa tez usanardım,
Axsam düşənə qədər sənədi də çıxardım.

Elə sevindim sanki, havayı ev almışam,
Hələ evi görmədən ev sahibi olmuşam.

Bir əlimdə sənəd var, o birində də aqar,
Yeri, Mustafa Doğan, artıq səni kim tutar?!

Kişi yeni ev alıb, sevinməzmi qarısı,
Yenə də nigarandı ağlının bir yarısı.

Sanki narahat qaldı, zavallı ilk etapda,
"Arvad sözüylə işlər olmaz bizim kitabda".

"Biz də baxsaydıq" deyə heyfləndi azacıq,
Aman, xanım, səs etmə, rahatlanım bir azacıq.

Kirədən qurtarmış, sonrası Allah kərim,
Daha ev sahibinin nazınımmı çəkərəm?!

Uşaq-böyük şadyana, sevinci bölüşərək,
Tələm-tələsik yola düzəldik gülüşərək.

Elə ki yol qurtardı, göründü bizim mənzil,
Görsənirkən "qəsrimiz" heyrətdən tutuldu dil.

O an hamı çevrilib qınaqla mənə baxdı,
Açarı salan kimi qapı üstümə aşdı.

Hirsimdən sənədlədim, bismillah deyə-deyə,
Dilimin hiddətindən getdi ədəb, tərbiyə.

Görən hansı miladdan əsər qalıb buralar,
Şüşələri salamat ikicə pəncərə var.

Divarda quş yuvası, dəhliz dolu toz-torpaq.
Yağlı boya hər yerdə, nə baca, nə çilçirəq.

Ev sanki şiddət görüb, solmuş, büzülmüş kimi,
Güneşi tapmayınca qorxub üzülmüş kimi.

Qurduğum ev xəyalı çaşıdca hey çaşırdı,
Pilləkəndən düşəndə elə bil ev asırdı.

Enərkən pilləkənin sonuncu pilləsini,
Hiss etmədim tərəmədə xanımın silləsini.

Vallahi dedi, xanım, köçmərim mən bu evə,
Atam evinə belə gedərəm sevə-sevə.

Səbrimi daha artıq sınağa, nə olar sən,
Kirayəyə razıyam, bu ev yerində dursun.

Geri dönrəkən aldığ bir balaca hədiyyə,
Köhnə ev sahibimiz bizi əfv etsin deyə.

O isə çatan kimi bizi yamanca gördi,
Dedi: "Az öncə evi üç illiyinə verdim".

Atdım özümü yərə, bizim xanım bağırdı,
Qorxudan təlaşlanıb ambulansı çağırdı.

Haqqa dikilmiş kimi çevirdim gözlərimi,
Uzun-uzadı əsdim titrədid dizlərimi.

Artıq bitdim deyərəkən, sarıldı mənə xanım,
O evə də razıyam, tək sən ölmə, canım.